

Сыер савучы – авыл жирендә ин моңим һөнәрләренән берсе. Терлекчеләр ел әйләнәсендә бердәй тырышлык белән эшлиләр. Хужалыкның иминлегенә теге яки бу дәрәжәдә һәм менә алар хезмәтеннән тора, чонки сот – авыл хужалыгы предприятиеләренән топ чыганагы. Үз эшенә шулкадәр бирелеп, чын күңелдән тырышып, жанын-тәнен биреп хезмәт иткән кешеләргә ихластан сокланам. Шундыйларның берсе Кадошкино районының Большие Поляны авылында 60 яшенә кадәр сыер савучы булып эшләгән Сара Абдрахман кызы Капкаева. Билгеле, сыер савучы профессиясә катлаулы, зур игътибар һәм көч сорый. Монда терлекләр белән аралаша белергә, торкемдәгә сыерларның һәрберсенә аерым мөнәсәбәттә булырга кирәк. Иртәнгә сәгать 4тә тору гына ни тора. Берничә сәгать бертуктаусыз аягосте эшләп дә хатын-кыз очен биниһа зур хезмәт. Ә сотле бидоннарны ташу үзе бер тарих. Һәм әлегә һөнәрнен тагын бер ягы – сыер савучылар ел әйләнәсә, бәйрәмсез, ялсыз, шимбә-якшәмбесез һәр көнгә эшли. Чонки сот житештерү – хужалыкның топ локомотивы, икътисади иминлегенә дигән идея.

Абдрахман кызы Сара туган авылы мәктәбен тәмамлагач, «Победа» кол-хозының терлекчелек бригадасында ике ел эшли, аннары, 60 яшенә кадәр, сыер савучы булып хезмәт итә. Фермага эшкә килгән яшь кыз, өлкән остазларына карап, тәҗрибә туплый. Аның группасында башта 25, аннары 40 савым сыеры булган. Аларны үз вакытында ашатасы, эчертәсе бар бит. Хәзер сыерларны техника ярдәмендә савалар, ә башта Сара Абдрахман кызы аларның һәркайсының сотне тамчысына кадәр биреп бетервенә зур игътибар биреп, күл белән сауган. Тырыш сыер савучы жәй көнгә һәр сыердан төвләгенә уртача 12шәр килограмм сот житештергән. Аның унышка ирешвенән топ нигезләре – тырышлык, эшчәнлек, жаваплылык. Ә көзгә айларда савым сизеләп кими бит: күчү чоры үзен сиздерә. Майлылык та, сотнен күләмә дә ашату рационыннан тора, халык юкка гына «сыерның сөте төлендә» дип әйтмидер.

– Еллар катлаулы булса да, безнен авыл хужалыгы предприятиесә азыкны житәрлек әзерли торган идея, – ди Сара Абдрахман кызы. – Савым сыерларына көн саен сенаж, фураж бирә идея. Трактор белән таратканчы, үзбездә ташып һәрбер сыерны тукландырырга туры килде: сотнен кимвенә юл куймаска тырыштык. Ел азагында, барлык унышларны бергә жыеп, передовикларны, Авыл хужалыгы хезмәткәрләре көнгә туры китереп, котлап бүләкли иделәр. «Победа» колхозыбызда шулай булды, мине дә бүләкләгәннәре бар, – дип истәлекләрен янартты хезмәт ветераны Сара Абдрахман кызы Капкаева.

Сара апада, хатын-кызларына хас күп сыйфатлар бар: хезмәтендә алдынгы, менә дигән хужабикә, кайгыртучан тормыш иптәше, баласы очен жан атып торучы ана. Ире, Шәүкәт Хамзя улы (гомере буена алдынгы колхозчы булды) белән алар ике ул - Халил белән Ринат, Роза исемле бер кыз тәрбияләп үстерәләр; бүген барысы да матур гаилә корып яшиләр. Алар, яраткан һәм кадерле әниләрен, 6 апрельдә тулган 80-яшьлек юбилей бәйрәме белән котлап, ин изге теләкләрен гаиләләре белән юллыйлар.

Кадерле әниебез!

Син безнен очен һәрчак олы жанлы, кин күнелле кеше, таянычыбыз, ышанычыбыз, кинәшчебез, жылы кояшыбыз! Сина язгы кояш нурларыдай аяз коннәр, нык исәнлек-саулык, жан тынычлыгы, озын гомер, ак бәхетләр телибез! Картлык коннәрен бары тик шатлыкта гына үтсен. Безне соендереп озын-озак яшә. Куанычлар гына юлдаш булсын гомер юлында.

Наилә НАСЫРОВА